

Anežka Kulveitová: Hudba a identita v tchajwanské komunitě v České republice

Posudek bakalářské práce

Různorodost současné společnosti v České republice je tématem, které si stále naléhavěji žádá kritické zkoumání a porozumění. Role hudby v interakci různých společenských skupin se tak logicky dostává do hledáčku muzikologie a spřízněných disciplín. Z tohoto hlediska je téma předkládané bakalářské práce dobře zvoleno. Je také dobré, že je zpracováváno z insiderského pohledu a že tato insiderská pozice je autorkou poctivě reflektována.

Práce si klade otázky po vztahu kulturní identity a hudby u příslušníků a příslušnic tchajwanské komunity v České republice, a to jak pokud jde o hudbu tchajwanskou, tak o tu českou. Struktura těchto otázek je logická a dobře zvolena je i metodická stránka práce, tedy kombinace dotazníku s důkladnějšími rozhovory a pozorováními. Po stránce teoretické autorka prokazuje důkladné obeznámení s literaturou a správnou aplikaci vybraných konceptů. Skrze dotazníky, rozhovory, pozorování i vlastní zkušenost nashromáždila množství dat, z něhož bylo třeba vydestilovat materiál pro samotnou práci, k čemuž lze samozřejmě volit různé přístupy. Zde hraje důležitou roli obšírná kontextualizace vedená snahou ukázat, jak se hudba pojí s dalšími aspekty života komunity. Kontextových informací se čtenáři dostává velké množství, někdy snad až nad užitečnou míru. Například vysvětlování specifického tchajwanského přístupu k vzhledu peněženek (s. 118), by bylo samo o sobě zajímavé, zde však odvádí pozornost od ústředního tématu. Naopak by textu prospěly častější, byť třeba stručné popisy hudby samotné, aby si nezasvěcený čtenář udělal lepší představu. Když se dočítáme o emocích, jaké určitá hudba vyvolává v dotazovaných, pomohla by její krátká charakteristika.

Navzdory této lehké nevyváženosti text dokáže přinést řadu zajímavých hudebních vhledů, např. pokud jde o to, jaké aspekty příslušnice a příslušníci tchajwanské komunity shledávají zajímavé na české hudbě nebo jak je chápán hluk a ticho ve veřejném prostoru. Byť práce nesleduje jednu „velkou“ výzkumnou otázku, daří se jí dospět k zajímavým dílčím zjištěním, která ukazují vztah identity a hudby v zajímavém světle.

Následující poznámky jsou pak míněny spíše jako podněty k dalšímu zamyšlení:

1) Jak je popisováno v kapitole 1, hraje při uchovávání kontaktu s tchajwanskou hudbou hlavní roli internet. Nabízí se otázka, do jaké míry dochází k „odtělesnění“ a zda se tím ztrácí něco z působení tchajwanské hudby tak, jak je vnímána v původním prostředí. Tím mám na mysli společenský kontakt z hudebních událostí, vizuální aspekt, interakci publika a účinkujících atd.

2) Lze odhadovat do jaké míry ovlivňuje roli hudby v životě česko-tchajwanské komunity malý počet jejích příslušníků? Existuje srovnání se zeměmi s většími komunitami?

3) V práci je často zmiňován pojem „transnacionální komunita“. Existuje i nějaká transnacionální tchajwanská hudba? Tedy hudba tvořená tchajwanskými komunitami v zahraničí, sdílená napříč hostitelskými zeměmi.

Práce je strukturovaná a formulovaná srozumitelně, byť občas korektuře unikla nějaká drobnost, např. když byl autor termínu „musicizing“ Christopher Small na s. 50 přejmenován na Alana. Jinak ovšem jde o kvalitní práci, která splňuje požadavky kladené na bakalářskou úroveň.

Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením výborně

V Praze 5. 9. 2024

Matěj Kratochvíl, Ph.D